

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ

‘Η Έκκλησία για τό AIDS

‘Η ασθένεια του AIDS δεν είναι μόνον απειλή για την υγεία του ανθρώπου, δεν οδηγεί μόνον στον θάνατο, αλλά πάνω απ’ όλα είναι μιά δοκιμασία της αγάπης και των διαπροσωπικών σχέσεων και, επομένως, απειλή για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. ‘Εκτός των άλλων τό AIDS φανερώνει και την πνευματική ασθένεια του ανθρώπου και της κοινωνίας.

Τά όσα θά ακολουθήσουν δεν έχουν σκοπό νά ενημερώσουν απλώς ιατρικά και ανθρωπιστικά τόν άναγνώστη, αλλά νά υπογραμμίσουν μερικές αλήθειες, οι όποιες, δυστυχώς, παραθεωρούνται από μερικούς άλλους πού ενδιαφέρονται για τό σύγχρονο αυτό πρόβλημα. Πραγματικά παρατηρείται τό φαινόμενο ότι υπάρχει έντονη κινητικότητα σέ όλα τά μέσα «μαζικής ενημέρωσης» του λαού για τό πρόβλημα αυτό, αλλά όμως τίς περισσότερες φορές παραμένουν στην έπιφάνεια, χωρίς νά εισέρχονται στό βάθος του προβλήματος. ‘Επομένως χρειάζεται νά άκουσθεί μιά άλλη φωνή για τό AIDS.

Τό ενδιαφέρον της Έκκλησίας

‘Η Έκκλησία από την πρώτη στιγμή πού εμφανίσθηκε ή ασθένεια αυτή ενδιαφέρθηκε πολύ. Καί αυτό είναι φυσικό, άφου ή Έκκλησία είναι ή μητέρα μας, πού μάς τρέφει μέ τά μυστήρια, ή διδασκαλία και ή ζωή πού διαθέτει. ‘Ετσι ή Έκκλησία είναι ή υπόσταση του ‘Εθνους μας, γι’ αυτό και δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Θά υπενθυμίσουμε μερικές μόνον από τίς δραστηριότητες της πάνω στην αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού. ‘Αμέσως μετά την εμφάνιση της ασθένειας του AIDS εκδόθηκε από την ‘Αποστολική Διακονία ένα τεύχος μέ τίτλο «‘Η απειλή του AIDS», μέ τό όποιο γίνεται σοβαρή ενημέρωση για τό θέμα αυτό. Πρέπει νά σημειωθεί ότι είναι από τίς πρώτες ενημερωτικές εκδόσεις για τό AIDS. Στή συνέχεια συγκροτήθηκε Συνοδική ‘Επιτροπή για ή μελέτη του προβλήματος. ‘Επί πλέον στην ‘Ιερά ‘Αρχιεπισκοπή και σέ άλλες Μητροπόλεις έγιναν Σεμινάρια πού μελέτη-

**‘Η Έκκλησία μιλάει στό παιδιά της
μέ ή γλώσσα της Εϋθύνης,
της ‘Αλήθειας και της ‘Αγάπης.**

**ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1991**

18

σαν όλες τις πλευρές της νέας αυτής ασθένειας. Από Έπες Μητροπόλεις εκδόθηκαν ενημερωτικά φυλλάδια. Η Έκκλησία της Ελλάδος εκπροσωπήθηκε επίσημα σε διεθνή Συνέδρια που είχαν ως θέμα το AIDS, καθώς επίσης δόθηκαν διάφορες διαλέξεις, όμιλίες και συνεντεύξεις για το σοβαρό αυτό πρόβλημα που ανέκυψε.

Έπειδή, όμως, η ασθένεια του AIDS έχει πολλές πλευρές και προεκτάσεις, γι' αυτό και η Έκκλησία δεν περιορίζεται μόνο σε μερικές ενημερωτικές όμιλίες και σε μερικά ενημερωτικά φυλλάδια, τα οποία είναι απαραίτητα, όταν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα σοβαρά, αλλά προτείνει έναν ιδιαίτερο τρόπο ζωής, αυτόν τον οποίο έχει η ίδια και ο οποίος τρόπος ζωής είναι η σωσιότερη αντιμετώπιση τόσο στο θέμα της πρόληψης όσο και στο θέμα της θεραπείας.

Υπάρχει φάρμακο για το AIDS

Χωρίς επιφυλάξεις υπογραμμίζουμε ότι το καλύτερο φάρμακο για την αντιμετώπιση του AIDS είναι ο έκκλησιαστικός τρόπος ζωής, όπως τον έζησαν και τον ζουν στον τόπο αυτό εκατομμύρια άνθρωποι. Η έκκλησιαστική παράδοση είναι το πιο τέλειο και ανθεκτικό πνευματικό ανοσολογικό σύστημα της κοινωνίας μας. Η Έλληνορθόδοξη Παράδοση, η οποία μέρα με τη μέρα αποδεικνύεται πολύ μοντέρνα και επίκαιρη, αφού εκτιμάται από πολλούς ανθρώπους, που είναι απογοητευμένοι από τον ανορθόδοξο τρόπο ζωής, είναι το καλύτερο φάρμακο για την αντιμετώπιση του AIDS.

Αυτή η αλήθεια φαίνεται καθαρότερα από το ότι το AIDS είναι καρπός και αποτέλεσμα ενός ιδιαίτερου τρόπου ζωής. Πραγματικά πιστεύουμε ότι η απώλεια του φυσικού τρόπου ζωής, όπως τον διασώζει η Όρθόδοξη Έκκλησία, η λαθεμένη αντίληψη για την αγάπη, η εσφαλμένη αντίληψη για τον γάμο, την οποία διαμορφώνουν τα μέσα «μαζικής ενημέρωσης» του λαού, ο ευδαιμονιστικός και ήδονιστικός τρόπος ζωής, η υποβάθμιση του ανθρώπου σε άτομο, που επιδιώκει μόνο τη σωματική ικανοποίηση και τόσα άλλα που συνιστούν έναν ανθρωποκεντρικό και ανορθόδοξο τρόπο ζωής, είναι τα βαθύτερα αίτια που προ-

καλούν το AIDS. Φυσικά δεν εγκαταλείγουμε στην περίπτωση αυτή, εκείνους που προσβάλλονται με άλλους τρόπους και δεν έχουν προσωπική ευθύνη.

Μέσα στα πλαίσια αυτά πρέπει να δούμε το θέμα της προφύλαξης από το AIDS και τη βοήθεια που προσφέρουμε στους φορείς και πάσχοντες από αυτό.

Η η ρ ο φ ύ λ α ξ η, όπως διδάσκει η Έκκλησία, δεν είναι ένα γεγονός εξωτερικό και επιφανειακό, που προϋποθέτει μια ψευδαίσθηση ζωής, πράγμα το οποίο συνδέεται με πολλά άρνητικά επακόλουθα, αλλά είναι η απόκτηση νοήματος για τη ζωή και η εὔρεση πραγματικής αγάπης. Γιατί χωρίς αυτό το νόημα ζωής δεν υπάρχει νόημα να προφυλάσσεται κανείς. Ένδιαφέρεται κάποιος για τη βιολογική ζωή και την παράτασή της, όταν είναι ικανοποιημένος σε μόνιμη θέση, και όταν γνωρίζει τις προϋποθέσεις να υπερβεί την λεγόμενη βιολογική υπόσταση και να αναγεννηθεί, να γίνει δηλαδή, μέλος του Σώματος του Χριστού και μέτοχος της Βασιλείας των Ουρανών.

Η κατά Χριστόν εγκράτεια και ο εύλογημένος από την Έκκλησία γάμος, όπως οι ζουν πολλοί άνθρωποι μέσα στην Έκκλησία, προφυλάσσουν από το AIDS, αλλά κυρίως και προπαντός δίνουν νόημα ζωής. Γιατί το ζητούμενο δεν είναι η εξωτερική προφύλαξη που εξασφαλίζει τη δυνατότητα να ζει κανείς τη βιολογική ζωή, αλλά η βίωση της πληρότητας ζωής. Πραγματικά η αληθινή αγάπη, η κατά Χριστόν εγκράτεια που γίνεται από αγάπη και για την αγάπη, η διατήρηση της πραγματικής φιλίας, ο χριστιανικός γάμος δίνουν νόημα ζωής και εκπληρώνουν τον σκοπό της υπάρξεως του ανθρώπου, ανασπαύουν τον άνθρωπο και του προσφέρουν πνευματική υγεία. Και φυσικά μια τέτοια υγεία δεν προσφέρει κανένα κμιστό φάρμακο όσο τέλειο κι αν είναι.

Ευχόμαστε, βέβαια, να εύρεθῆ το φάρμακο για να θεραπεύσει την ασθένεια του AIDS. Αλλά τελικά ποιο φάρμακο μπορεί να δώσει αγάπη, χαρά, εσωτερική ειρήνη, υπαρξιακή πληρότητα, ένωση του ανθρώπου με τον Θεό;

Επίσης την αληθινή βοήθεια προς τους φορείς και πάσχοντες από το AIDS μόνον η Έκκλησία μπορεί να προσφέρει. Και έχουμε πολλές περι-

Στην αγκαλιά της Έκκλησίας, τα παιδιά δεν κινδυνεύουν από καρμιά σύγχρονη μάστιγα (ναρκωτικά, Aids κ.λπ.). Χαρούμενα και απερίσπαστα, γίνονται σωστοί οικογενειάρχες και Έλληνες. Η Έκκλησία περιβάλλει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις πολύτεκνες οικογένειες.

πτώσεις ανθρώπων που ανήκουν στην κατηγορία αυτή, οι οποίοι καταφεύγουν στην Έκκλησία, όπου βρίσκουν στοργή, αγάπη, κατανόηση και πατρικό ενδιαφέρον. Μόνον οι Άγιοι, οι οποίοι έμψεύονται από την Χάρη του Θεού, μπορούν να προσφέρουν μια τέτοια αγάπη χωρίς να υπολογίζουν τους κινδύνους και τον θάνατο. Είναι γνωστό ότι ο Μ. Βασίλειος στη «Βασιλειάδα» μόνος του καθάριζε τις πληγές των λεπρών, όταν ή λέπρα ήταν αθεράπευτη, και άσπαζόταν ο ίδιος τις πληγές τους, ώστε να τους δώσει ελπίδα, θάρ-

ρος και αισιοδοξία.

Μέσα στην Έκκλησία όλοι οι άρρωστοι, αλλά και οι φορείς και οι πάσχοντες από AIDS βρίσκουν το αληθινό νόημα ζωής. Καταλαβαίνουν ότι με τη μετάνοια όλα διορθώνονται. Ο άνθρωπος είναι δυνατό να φθάσει στην κατά Χάριν θέωση, παρά τις όποιες ασθένειες. Το σώμα που πάσχει από οποιαδήποτε ασθένεια μπορεί με τη θεία Κοινωνία να γίνει ναός του Άγιου Πνεύματος και μέλος του Σώματος του Χριστού. Και το σώμα είναι δυνατό να αγιασθεί, να θεωθεί, να λάμψει

ώς ο ήλιος στη Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Καταλαβαίνουν ἀκόμη ὅτι στήν Ἐκκλησία μποροῦν νά βροῦν τήν ἀληθινή ἀγάπη καί τίς πραγματικές διαπροσωπικές σχέσεις. Καθώς ἐπίσης ἀνυλαμβάνονται ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι τόσο ἡ παράταση τῆς ζωῆς, ὅσο ἡ ὑπέρβαση τοῦ θανάτου.

Ἄλλα αἰτιά δέν εἶναι θεωρίες, ἀλλά πραγματικότητα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ζωντανός ὀργανισμός πού ἔχει ζωή καί μεταδίδει ζωή. Διά μέσου τῶν αἰῶνων ὀφανίσθηκαν ὀλόκληρα ἔθνη καί καταστράφηκαν ἰσχυρές αὐτοκρατορίες, ἀλλά ἡ Ἐκκλησία παραμένει ζωντανή, γιατί εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί γι' αὐτό ἀποτελεῖ τή μοναδική ἐλπίδα ζωῆς.

Ἐπιστροφή στήν παράδοση

Τό πῶς πρακτικό καί ἐλπιδοφόρο μήνυμα στή σημερινή ἐποχή, πού ἀναφέρεται καί στήν ἀσθένεια τοῦ AIDS, εἶναι τό κήρυγμα τῆς μετάνοιας καί ἐπιστροφῆς. Χρειαζόμαστε μετάνοια καί ἐπιστροφή στόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

Βέβαια ἡ μετάνοια δέν εἶναι ἀπλῶς μιά ἀτομο-

κεντρική ἐνέργεια καί πράξη, δέν εἶναι ἀπλῶς μιά ψυχολογική μεταμέλεια, ἀλλά ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει ὅτι μετάνοια εἶναι ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν παρά φύσιν ζωὴ στήν κατὰ φύσιν. Καί φυσικά ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔξω ἀπὸ τὸν Θεό εἶναι παρά φύσιν ζωὴ.

Χρειαζόμαστε ἐπιστροφή στήν καθαρότητα καί ἀπλότητα τῆς εὐαγγελικῆς ζωῆς. Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι τὰ φάρμακα πού θεραπεύουν τὸν ἄνθρωπο. Ὅποτε, ὅταν τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, θεραπευόμαστε ἀπὸ πολλές σωματικές ἀσθένειες. Χρειαζόμαστε ἀκόμη βίωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ὅπως τὴν περιγράφουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί τὴν ζοῦν πολλοὶ σήμερα μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ AIDS, παρά τὰ ὀδυνηρά της ἀποτελέσματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι πονᾶμε, εἶναι στήν πραγματικότητα μιά πρόκληση καί πρόσκληση στόν ἄνθρωπο γιὰ ἐπιστροφή στίς ρίζες του, στή βίωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Εἶναι πρόκληση καί πρόσκληση γιὰ ἐπιστροφή στόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

Ἡ κατὰ Χριστόν ζωὴ εἶναι ὁ ἀσφαλῆστερος τρόπος γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ Aids.